

Maja Vidmar

Pesmi

Mirovanje

Tam pa mirovanje
srečnih, ki kot bog
ne trpijo
v presežkih užitka,
živalski usodi
kradljivcev boga.

Večnost

Gledam naskrivaj
v zatilje, kam
padajo konice las,
in v prste, kam...
Končano bo,
ko bom spregledala,
za hip obrnjena
drugam.

V napotju

Sama ne bi,
bi se raje ob tebi
naredila mrtvaka.
A ustrašil
bi se blede glin,
ki ne čaka.
A ne mine.

Gostota pozicije

Tu
sem. Neučakana: Stoje.
Z lobanjo v glavi
čudežnost bedim
in sem ponižna, da me
že skoraj ni.
A počasneje kot stojim,
redkeje sem še tu.
Razredčena. Živim
leže.

Tam pa mirovanje
stečih, ki kot bog
ne trpijo
v presežkih užitek.
živalski usodi
kradljivcev boga.

Večnost

Gledam naskraj
v zadnje kam
padajo korice las,
in v prate, kam...
Končano bo,
ko bom spregledala,
za hip obrnjena
drugam.

V napetju

Sama ne bi
bi se raje ob lepi
naredila mrtvačka.
A ustrah
bi se hlebe čline,
ki ne čaka
A ne mine.